

Vragen ingevolge artikel 44 reglement van orde aan het college van gedeputeerde staten van Zeeland door de statenleden C.W.J. Schoor namens D66, A.M.M. van Haperen namens PvdA en G.W.A. Temmink namens GroenLinks

Ontvangen:

Onderwerp: Vervolg op uitspraak Hof van Justitie EU over de PAS

Over de bij “Onderwerp” vermelde uitspraak van het Hof heeft de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (hierna: de Minister) op 20 november jl. een brief gestuurd aan de Tweede Kamer. Deze brief is op 22 november jl. door het college aan Provinciale staten gezonden. Voorts staat de brief van de Minister geagendeerd op de vergadering van de Commissie Ruimte van 11 januari 2019.

In de brief van de Minister is onder het kopje “Voortzetting PAS” onder andere vermeld dat de betrokken overheden (gedeputeerde staten van provincies en de ministers van LNV en I&W) op 15 november jl. met elkaar hebben vastgesteld dat de toestemmingsverlening op grond van de PAS kan worden voortgezet binnen de kaders zoals die eerder door de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) zijn vastgesteld. Die toestemmingsverlening was aanvankelijk in afwachting van de uitspraak van het Hof aangehouden.

De uitspraak van het Hof houdt – kort gezegd – in dat de PAS-systematiek als zodanig toelaatbaar is en dat daarop in beginsel toestemmingsbesluiten voor stikstofdepositie veroorzakende activiteiten kunnen worden gebaseerd. De wetenschappelijke onderbouwing van de PAS en de daarop gebaseerde maatregelen moeten wel voldoende zekerheid bieden dat de Natura 2000-gebieden geen schade ondervinden van activiteiten. Het Hof legt de lat voor de onderbouwing hoog. Die zekerheid moet al bij het maken van de passende beoordeling voldoende komen vast te staan. Dit geldt te meer omdat de natuur in Nederland op veel plaatsen niet in goede staat is door o.a. overbelasting met stikstof.

In de loop van dit jaar viel in de landelijke pers te lezen dat beschermings- en herstelmaatregelen, die in aanmerking zijn genomen bij de vergunningverlening vanaf 2015, lang niet alle de resultaten hebben behaald die bij de beoordeling werden verwacht. In de brief aan de Tweede Kamer is wel gewezen op de motiveringseisen van het Hof maar is niet ingegaan op de gevolgen die die eisen zouden kunnen hebben voor de wijze van beoordeling van aanhangige en toekomstige aanvragen.

Gelet op de uitspraak van het Hof en op hetgeen hiervoor is vermeld, hebben D66, PvdA en GroenLinks – vooruitlopend op de behandeling van de brief van de Minister in de Commissie Ruimte van 11 januari a.s. - de volgende vragen voor het college van gedeputeerde staten.

1. Welke inhoudelijke gevolgen voor de huidige beoordelingssystematiek op grond van de PAS heeft de uitspraak van het Hof voor een door de provincie Zeeland te maken passende beoordeling van de in verband met een PAS-activiteit te treffen beschermings- en/of herstelmaatregelen in het relevante Natura 2000-gebied?
2. Waarom is in het overleg van 15 november jl. niet gekozen voor verdere aanhouding van aanhangige aanvragen totdat de ABRS in de bij haar aangehouden PAS-zaken heeft beslist ?
3. Welke betekenis heeft de passage in de tweede alinea onder kopje “Voortzetting PAS” in de brief van de Minister van 20 november 2018, in het bijzonder wat daarin is vermeld over het vooralsnog geen beroep kunnen doen op 40% van de vrije ontwikkelingsruimte voor stikstofdepositie?

4. Hoeveel passende beoordelingen op grond van de PAS heeft de provincie sinds de invoering daarvan gemaakt? Hoeveel beoordelingen zouden hebben geleid tot een andere uitkomst (bijvoorbeeld geen medewerking aan een uitbreiding) als de 40%-norm niet was toegepast?
5. Welke rol speelt de PAS – en in het verlengde daarvan ook de door de provincie gehanteerde beoordelingssystematiek - bij het vooroverleg met gemeenten over (herziening van) bestemmingsplannen en projectbesluiten zoals bij voorbeeld de thans bij de gemeente Sluis in behandeling zijnde aanvraag voor uitbreiding van een kippenbedrijf nabij Oostburg?
6. Evalueert het college, bijvoorbeeld jaarlijks, de bij vraag 4 bedoelde passende beoordelingen en het bij vraag 5 vermelde vooroverleg? Zo neen, Is het college met D66 van oordeel, dat een dergelijke evaluatie met het oog op een goede doorwerking van de uitspraak van het Hof voortaan gewenst is?
7. Zijn ook de gemeenten in Zeeland door de Minister dan wel de provincie geïnformeerd over de uitspraak van het Hof en de brief van de Minister van 20 november 2018? Zo neen, ligt daar dan niet een informerende taak voor de provincie?